

عبادت زمینی

¹ خلاصه آن عهد اوّل را نیز فرائض خدمت و قدس دنیوی بود. ² زیرا خیمه اوّل نصب شد که در آن بود چراغدان و میز و نان تقدیمه، و آن به قدس مسمّی گردید. ³ و در پشت پرده دوّم بود آن خیمه‌ای که به قدس‌الاقداّس مسمّی است، ⁴ که در آن بود مَجْمَره زَرّین و تابوت شهادت که همه اطرافش به طلا آراسته بود؛ و در آن بود خُفّه طلا که پر از من بود و عصای هارون که شکوفه آورده بود و دولوح عهد. ⁵ و بر رَبر آن کروبیان جلال که بر تخت رحمت سایه‌گستر می‌بودند و الآن جای تفصیل آنها نیست. ⁶ پس چون این چیزها بدین‌طور آراسته شد، گهّته بجهت ادای لوازم خدمت، پیوسته به خیمه اوّل در می‌آیند. ⁷ لکن در دوّم سالی یک مرتبه رئیس گهّته تنها داخل می‌شود؛ و آن هم نه بدون خونی که برای خود و برای جهالات قوم می‌گذرانند. ⁸ که به این همه روح‌القدس اشاره می‌نماید بر اینکه مادامی که خیمه اوّل بریاست، راه مکان اقدس ظاهر نمی‌شود. ⁹ و این مثلی است برای زمان حاضر که بحسب آن هدایا و قربانی‌ها را می‌گذرانند که قوّت ندارد که عبادت‌کننده را از جهت ضمیر کامل گردانند، ¹⁰ چونکه اینها با چیزهای خوردنی و آشامیدنی و طهارات مختلفه، فقط فرائض جسدی است که تا زمان اصلاح مَقَرّر شده است. مسیح کاهن و فدیّه ابدی.

عبادت آسمانی

¹¹ لیکن مسیح، چون ظاهر شد تا رئیس گهّته نعمتهای آینده باشد، به خیمه بزرگتر و کاملتر و ناساخته‌شده به دست، یعنی که از این خلقت نیست، ¹² و نه به خون بزها و گوساله‌ها، بلکه به خون خود، یک مرتبه فقط به مکان اقدس داخل شد و فدیّه ابدی را یافت. ¹³ زیرا هر گاه خون بزها و گاوان و خاکستر گوساله چون بر آلودگان پاشیده می‌شود، تا به طهارت جسمی مقدّس خواهد شد بجهت نجات.

می‌سازد، ¹⁴ پس آیا چند مرتبه زیاده، خون مسیح که به روح ازلی خویشتن را بی‌عیب به خدا گذرانید، ضمیر شما را از اعمال مرده طاهر نخواهد ساخت، تا خدای زنده را خدمت نمایید؟

¹⁵ و از این جهت او متوسط عهد تازه‌ای است تا چون موت برای کفّاره تقصیرات عهد اوّل بوقوع آمد، خوانده‌شدگان وعده میراث ابدی را بیابند. ¹⁶ زیرا در هر جایی که وصیّتی است، لابد است که موت وصیّت‌کننده را تصوّر کنند، ¹⁷ زیرا که وصیّت بعد از موت ثابت می‌شود؛ زیرا مادامی که وصیّت‌کننده زنده است، استحکامی ندارد. ¹⁸ و از اینرو، آن اوّل نیز بدون خون برقرار نشد. ¹⁹ زیرا که چون موسی تمامی احکام را بحسب شریعت به سمع قوم رسانید، خون گوساله‌ها و بزها را با آب و پشم قرمز و زوفا گرفته، آن را بر خود کتاب و تمامی قوم پاشید؛ ²⁰ و گفت: این است خون آن عهدی که خدا با شما قرار داد. ²¹ و همچنین خیمه و جميع آلات خدمت را نیز به خون بپالود. ²² و بحسب شریعت، تقریباً همه‌چیز به خون طاهر می‌شود و بدون ریختن خون، آمرزش نیست.

²³ پس لازم بود که مثلهای چیزهای سماوی به اینها طاهر شود، لکن خود سَمَواوِیّات به قربانی‌های نیکوتر از اینها. ²⁴ زیرا مسیح به قدس ساخته شده به دست داخل نشد که مثال مکان حقیقی است؛ بلکه به خود آسمان تا آنکه الآن در حضور خدا بجهت ما ظاهر شود. ²⁵ و نه آنکه جان خود را بارها قربانی کند، مانند آن رئیس گهّته که هر سال با خون دیگری به مکان اقدس داخل می‌شود؛ ²⁶ زیرا در این صورت می‌بایست که او از بنیاد عالم بارها زحمت کشیده باشد. لکن الآن یک مرتبه در اواخر عالم طاهر شد تا به قربانی خود، گناه را محو سازد. ²⁷ و چنانکه مردم را یک بار مردن و بعد از آن جزا یافتن مَقَرّر است، ²⁸ همچنین مسیح نیز چون یک بار قربانی شد تا گناهان بسیاری را رفع نماید، بار دیگر بدون گناه، برای کسانی که منتظر او می‌باشند، طاهر خواهد شد بجهت نجات.